

13. III. 2017. Lk 6, 36-38 Patricija, Sabina, Rozalija, Ratka, Kristina	<i>Praštajte i oprostite vam se.</i>
14. III. 2017. Mt 23, 1-12 Matilda, Milijana, Borka, Paulina, Eva, Placid, Lazar	<i>Govore, a ne čine.</i>
15. III. 2017. Mt 20, 17-28 Longin, Zaharija, Veljko, Vjekoslav	<i>Osudite ga na smrt.</i>
16. III. 2017. Lk 16, 19-31 Hilarije, Julijan, Euzebija, Tacijan, Smiljan, Hrvoje	<i>Primio si dobra svoja, a tako i Lazar zla. Sada se on ovdje tješi, a ti se mu iš.</i>
17. III. 2017. Mt 21,33-43.45-46 Patrik, Patricija, Konrad, Domagoj, Hrvatinić	<i>Ovo je baštinik. Hajde da ga ubijemo.</i>
18. III. 2017. Lk 15,1-3.11-32 Miril Jeruzalemski, Mirko, Aleksandar, Eduard, Cvjetan	<i>Ovaj brat tvoj bijaše mrtav i oživje.</i>
19. III. 2017. Josip, Jozo, Josipa, Joško, Bepo; Sibila, Narcis, Marcel	TREĆA KORIZMENA NEDJELJA Izl 17,3-7 Ps 95,1-2,6-9 Rim 5,1-2.5-8 Iv 4,5-42 <i>Izvor vode koja struji u život vječan.</i>

Nedjeljni liturgijski listi varaždinske katedrale

Izdaje: Varaždinska katedrala, Pavlinska 4

odgovara: dr. sc. Mario Kopjar

web stranica: www.biskupija-varazdinska.hr

LITURGIJSKI LISTIĆ varaždinske katedrale

12. ožujka 2017.

Godina XVI.

Broj 16 (796)

Druga nedjelja korizme

Prvo čitanje: Post 12,1-4a

Psalam: 33,4-5.18-20.22

Drugo čitanje: 2 Tim 1,8b-10

Evangelije: Mt 17,1-9

POSLANICA UZ TJEDAN SOLIDARNOSTI S CRKVOM I LJUDIMA U BOSNI I HERCEGOVINI: 13. - 19. 3. 2017.

Tjedan solidarnosti i zajedništva s Crkvom i ljudima u Bosni i Hercegovini obilježimo ove 2017. godine po 11. put. Tjedan je izrastao kao izraz želje mnogih vjernika i ljudi dobre volje u Hrvatskoj, a odlukom biskupa HBK uobljio ga je Hrvatski Caritas. Tjedan sa zahvalnošću u prihvaćaju i prate Hrvati u Bosni i Hercegovini, ali i mnogi naši iseljenici diljem svijeta. Ovaj Tjedan postaje sve više znak molitvenog i duhovnog povezivanja, ali također, prema mogućnostima, i materijalnog pomaganja. Mnogi potrebiti zahvalni su za svaki primljeni dar, a posebno stari i nemo ni koji ne žele napustiti svoju domovinu Bosnu i Hercegovinu. Budimo i ove godine na trećem u korizmenu nedjelju povezani zajedniškom molitvom i uzajamnim pomaganjem!

Ove godine trećeg a korizmena nedjelja pada na 19. ožujka, kada slavimo i Blagdan sv. Josipa. O svetom Josipu nema mnogo zapisa u Svetom pismu. Ne spominje se ni jedna njegova izgovorena riječ. Ipak, možemo reći i kako je bio ovaj vjek vjere, opisan posebno u događaju Isusova rođenja i njegova djetinjstva. Evanđelje opisuje kako je poslušao anđeoski glas u snu, te se poslušno odazvao zahtjevu koji je stavljen pred njega; bio je radišan ovaj, stolar, te je zbog toga Isusa pratio glas „stolareva sina“. Josipov život prošao je kao i toliki životi ljudi prije i poslije njega koji se ni im nisu istaknuli u svojoj sredini i za svoga vremena.

Međutim, taj skromni muž koji je bio toliko blizak Isusu i Mariji, Kristovoj Majci, intimni sudionik njihovih zemaljskih života i ostvarenja kojima su ovaj anđelstvu otvorili vrata Neba, zaslužuje svu našu vjerniku pozornost. On je uistinu posjedovao sve osobine koje mu Crkva i zajednica vjernika iskazuju u liturgiji i u pučkim pobožnostima. On je zaručnik i zaštitnik Djevice, hranitelj Sina Božjeg, glava obitelji, pravedan, mudar, jak, ist, vjeran, poslušan, ogledalo strpljivosti, ures radnika, ures domaćeg života. Stoga nas ne čudi da njegov lik susrećemo u našim crkvama, na oltarima, u obiteljskim domovima i zazivamo ga kao zaštitnika djece, obitelji, radnika, izbjeglica, umirućih... Ne čudi nas ni da ga je Hrvatski sabor još davne 1687. godine, dakle prije 330 godina, proglasio i zaštitnikom hrvatskog naroda.

Sveti Josip tako postaje model skromnog ovjeka koji po predanju Bogu omogući uje da se ostvari djelo spasenja. Porući uje nam da je za ispunjen i dobar život dovoljno pouzdati se u Božji plan za svakoga od nas, pa i onda kada ga ne razumijemo! U ovim vremenima posvećenima natjecanju u stjecanju materijalnih dobara, sebičnom egoizmu, koji nas otuđuje od zajedništva s našim bližnjima, ali i onima koji su nam bližnji po vjeri, tradiciji, duhu, povijesti, iskustvima - sveti nas Josip podsjećada da se ne trebamo stidjeti ako živimo skromno, od rada svojih ruku, ako nismo u prvim redovima, ako se ni im posebno ne ističemo. Upravo tim skromnim ali dostojanstvenim životom od rada, primjerom marljivosti, radišnosti i vjernosti Bogu, zajedništvom u nevoljama i teškim vremenima ostvaruje se i pokazuje da upravo ono „siromašno“ u ovoj ima ovoga svijeta ostaje zalogom općeg

dobra, zajedništva i opstanka pojedinca i naroda, i pokazuje se kao najveće e „bogatstvo“.

Poslije zagovoru i primjeru sv. Josipa podsjetimo se da smo sve što inimo pozvani initi uvijek s malo više ljubavi. Stoga Vas, braćo i sestre, pozivam da i ove godine u Tjednu solidarnosti i zajedništva, a osobito u nedjelju, na Blagdan sv. Josipa, budemo duhovno bliski jedni drugima, da nas granice država ne razdvajaju, nego da nas naša katolička vjera i Crkva, u kojima stoljećima živimo, duhovno ujedine. Uz izraze zahvalnosti, neka nas sve blagoslovi dobri i milosrdni Bog po zagovoru sv. Josipa.

*mons. Josip Mrzljak
predsjednik Hrvatskog Caritasa*

TREBAMO (P)OSTATI MILJENICI BOŽJI!

Bog uvijek ima inicijativu u ovjekovom životu – poziva, usmjerava, opominje, nagraduje, hvali. Pozivom Abrahamu na put u nepoznatu zemlju Bog započinje povijest spasenja. On je vjerovao i nadao se da ga Bog šalje u „obanu zemlju“, gdje će njemu i njegovim potomcima biti bolje. Istina, Abraham je napustio donekle uređeno društvo za ono vrijeme te se upustio u avanturu. Prihvatio je Božji poziv. Vjera uvijek traži itavog ovjeka, traži iskorak iz svakodnevice, iz svoje nutrine, a usmjerava nas na korak prema cilju – vjerno u zajedništvu s Bogom.

Pavao, opraštajući se od svog bliskog suradnika Timoteja naglašava važnost i nužnost patnje u životu predvodnika kršćanske zajednice jer tako priznaje i prihvaća raspetog i uskrslog Krista. Potiče ga na ustrajno naviještanje evanđelja onima kojima će biti poslan, na propovijedanje istine o Kristu kao onome po kome se otkriva i ostvario Božji plan spasenja.

Izvjestajući o Isusovom preobraženju prethodi Petrova ispovijest vjere u Krista-Mesiju. Uklopljen je u navještaj Isusov muke i smrti. Ovom ponovljenom objavom Sina kao Spasitelja, što je već uinio prilikom krštenja na Jordanu, pred izabranim apostolima, Otac nebeski želi meću uenicima otkloniti sablazan Isusove muke i smrti na križu. Susretom Isusa s Ilijom i Mojsijem Otac nama i uenicima želi potvrditi da je Krist došao dopuniti Zakon i Proroke, a ne ukinuti. Petar je na kratko doživio Božju veličinu i ljepotu i poželio ostati u njegovoj prisutnosti. No, trebalo je napustiti tu sigurnost, sići s gore preobraženja i krenuti putem križa do uskrsnuća.

Namećemo nam se pitanje jesmo li mi ljubljena bica Očeva, sinovi i kćeri? Idemo li mu u susret, živimo li tako da mu se svidimo? Prihvatimo Božji poziv na korizmenu ispovijed, na redovitu ispovijed tijekom itave godine! Susrećimo se s Uskrsnim u dostojnoj svetoj pričesti na svakoj svetoj misi, a ne samo o Uskrsu! Zašto ne prihvatiti Božji poziv da se s pravom nazivamo i osjećamo miljenicima Božjim? Abraham nam je danas stavljen za primjer kako krenuti s vjerom u Boga u nepoznato.